

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mysticvm Heliotropivm Hoc Est Selectæ Industriæ Ad Unionem Cum Deo consequendam

Gianotti, Alfonso

Ingolstadii, 1658

Industria II. Ostendit Viam & modum per creaturarum Perfectiones Dei perfectionem investigandi, eique ob illam congratulandi, eúmque amandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51801)

Hec praxis, uti & sequens, factis aliquando tradita est; ea enim poterit pro formula reliquas breviores infra ponendas amplian servare ijs, quos pia ac laudabilis devotio ad illud impellet.

INDUSTRIA II.

Amoris & Congratulationis.

Secunda Industria est, si à pulchritudine, sapientia, bonitate alijsque perfectionibus creaturarum, quas considerare oportet, quasi totidem picturas laboresque artificiosos à magistra Divina manu in secreto Sapientie sue conclavi, modo sapientissimo prorsusq; admirando nobisq; incognito, per-

perfectos & oculis nostris in-
genti hoc Mundi theatro (sicut
Apellem suas quoque proposuisse
imagines constat) à DEO propo-
sitos, si inquam à bonis bonarum
creaturarū dotibus & perfectio-
nibus, quas conspicias paulatim in-
tellectu progrediēris ad investigā-
dam, infinitas maiorem perfecti-
onem ipsius Magistri primique
Exemplaris, in quo omnia ipsius
opera contenta reperiuntur, Deū
tuum in illis cognosces & amabis,
sicut in artificiosè depictā imagi-
ne, & dulci mellis guttā cognoscis
& amas pictoris artem, & favi
dulcedinem.

Hunc tamen ordinem te serva-
re velim, ut ex perfectionibus rerū

C mat.

materialium & naturalium in
 species ac individua divisarum
 tantâ motuum, figurarum, operum
 rationum, qualitatum, aliarumque
 circumstantiarum varietate con-
 stantiam scalam tibi conficiam
 cognoscendam nobiliorem excellen-
 tiam statûs Gratiz, multoque
 magis ad cognoscendam perfectio-
 nem Gloriz, quorum utrumque, quibus
 tibi filiorum, **DEVS** dilectis sumis
 preparavit; maximè autem ad
 cognoscendam summam illam
 infinitam Eminentiam magnam
 tui, quæ tanta est, ut inprimis
 que creatura imperfectam illam
 & modicam, quam habet bonita-
 tem communicet. Deinde ipse se-
 lus infinites superat omnes perfe-
 ctiones

ationes omnium creaturarum etiam simul sumptarum. Tertio in se continet, sine omni prorsus imperfectione, imò in summo perfectionis ac eminentie gradu omnem Bonitatem & Perfectionem, que in creaturis ipsius dispersa & multis imperfectionibus ac defectibus permixta est, tam Natura, quam Gratia & Gloria. Oportet igitur canem venaticum in hac spiritali venatione agas, & ab istis vestigijs ac odoribus in isto Mundi campo relictis progrediaris, inuestigans non feram aliquam, sed amantissimum tuum Deum, ad quem tibi ascendendum est per ante dictam scalam Iacob à terra in Cœlum & ad Deum ipsum usque pertinentem.

tingentem. Noli unquam intel-
tu tuo in creaturis subsistere,
amando detinere in illis volun-
tem tuam, sed ijs sicut per speculum
ad longius distans objectum con-
templandum utere, hoc est, vel
medio ac instrumento ad videndum
& desiderandas veras pulchritu-
dines, qualis pra omnibus est Pul-
chritudo Dei. Quod si feceris, pro-
mitto Mundum, capitalem cau-
roquin hostem tuum, in Ducem
delissimum tibi conversum iri
mille sanetos amoris, congratula-
tionis, admirationis, laudis, de-
derij, aliarumque virtutum affe-
ctus erga Deum tuum effundendo
ceterasque creaturas decore
pulchritudine prastantiores in an-
dite

dito miraculo cor tuum à se avul-
suras, illudque repente in calum
sublaturas.

COLLOQVIUM II.

Potentissime, sapientissi-
me, optime, imò ipsa so-
la, summa & optima Potentia,
Sapientia, Bonitas, Pulchritu-
do, Thesaurus divitiarum, &
omne superperfectissimum Bo-
num meum verè hîc præsens
Deus, ex profundo nihili mei,
omniùmq; creaturarum (quod
solum nobis proprium est) te
adoro, revereor, & amo plùs
quàm omnia creata & creabi-
lia, quidquid enim pulchri aut
boni in omnibus & singulis

C 3 crea-

creaturis in caelo sive in terra
existentibus, sive Naturae
Gratiae aut Glorïe illud bonum
fit, tecum incomparabili Deo
collatum proportionem non
habet.

A tua admiranda & indepen-
dente Omnipotentia omnia
suum Esse, Possesse, perfectio-
nes & operandi virtutem omni
momento accipiunt, nequaquam
quantumvis præstantia sua
aut quaecumque longo tempo-
re durent, etiam post unam
(ita dicam) æternitatem minu-
te dependent, quam primam
existentiæ suæ instanti.

Omnis pulchritudinis de-
cor,

cor, omnes divitiæ, omnis sapientia, sanctitas omnis, etiam altissimorum cæli Seraphinorum, tecum magno DEO nostro comparata, minima, gutta respectu immensi Oceani, aut arenula respectu totius Mundi, & minus quàm nihilũ respectu tui est; maior enim proportio invenitur inter nihilum & Mundum, quàm inter Mundum & divinam tuam Maiestatem, cùm possis Omnipotentia tuà ex nihilo Mundũ creare, non item ex infinitis licet multiplicatis Mundis pervenire ad faciendũ DEVM aliquem, imò nec ad creandam, vel unam divinarum tuarum,

quæ infinitæ sunt, perfectio-
num.

Quodsi ulterius comparat
instituto creaturarum propri-
tates cum tuis longè præsta-
tissimis maximèq; sublimibus
perfectionibus, ah! mi DEVS
quàm illicò etiam nomen su-
perdunt & evadunt qualitates
sibiipsis oppositæ. Ita Angelo-
rum quoque pulchritudo cum
infinitis tuis, æternis, immu-
tabilibus & optimis perfectio-
nibus collata, turpitudine seu
immundities, eorundè abun-
dantia, egestas; sapientia, igno-
rantia; sanctitas defectibus ple-
na; & perfectio deniq; imper-
fecta dici potest.

Quid

Quid agam igitur, mi magne
Devs vereq; Monarcha? non
ignoro, quòd, sicuti omne Esse
creatum tibi comparatum ni-
hil est, ita si omnem amorem,
admirationem, gaudium, om-
nesque pios cœli terræque in-
colarum affectus haberẽ, mi-
nimum quodpiam tributum
esset, quod infinitæ tuæ Excel-
lentia ac Dignitati persolve-
rem: nihilominus, quia non
tam consideras quid Dignitas
tua postulet, quàm quantum
nobis facultas & voluntas no-
stra concedat, ideò omnibus
gaudijs & congratulationibus,
quæ unquam extiterunt, exi-
stunt, & per omnem æterni-

C s. tatem

tatem exiture sunt, non solum
in Sanctis tuis, sed etiam in Te
ipso, Beatissimâ Trinitate
Deo meo, congaudeo, unâque
in ijs mihi complaceo, tibi
tecum congratulor divinum
tuum Esse undequaque inde
pendens, optimum, maximum
Gaudeo insuper cuncta à te
dependere, nec quidquam
quod à te non dependeat, ex
istere posse.

Gaudeo DEVM me habere
Creatorem meum, & Patrem
in quo omnia bona adeò emi-
nenter perfecta, æterna & infi-
nita sunt, ut sine ulla sui dimi-
nutione det Esse omnibus cre-
aturis, tantâ prærogativâ, ut
omnis

omnis creata pulchritudo, abundantia ac bonitas in comparatione illiusne nominari quidem digna sit.

O quam abundè desiderium votumque meum expletur, quod videam te propter istos aliosque titulos infinitæ Excellentie tuæ dignissimum esse, cui amor obsequium & obedientia deferatur ab omnibus creaturis cum infinitis affectuum & reverentiæ gradibus, si quidem tot ac tantorum capaces essent. Et licet univ-
sus Mundus te non diligat pro debito suo, meoque desiderio, amant te tamen ingenti cum charitatis affectu, magnoque

numero plurimi servorum tuorum in Ecclesia Militante, Purgante, & Triumphante existantium, unà simul associantes & offerentes super seraphicos ardores charitatis, quâ anima Christi & B. Virginis MARIÆ infinitam tuam Maiestatem prosequitur; quod mihi meritò ingentem animi voluptatem affert.

Illud tamen, quod plenissimè me recreat ac consolatur, est ò mi amabilissime DEVS, quòd sciam, te, sicut ab æterno cognovisti comprehensione perfectissimâ infinitam Bonitatem & Amabilitatem tuâ, ac tali modo nunc quoque cogno.

cognoscis & per omnem æternitatem cogniturus es, ita etiam te ipsum Summum Bonum infinito júbilo & Beatitudinis tuæ plenitudine, ab æterno, amâsse, amare, & æternùm amaturum esse absque omni actualis amoris infinities infiniti, tuæq; Amabilitati & Perfectioni æqualis, cessatione.

O mihi semper dilecta, ò infinita mea Bonitas, Amabilitas, Amate, Amans, & Amor, ipse! poterone unquam aliud amare præter te ò pulcherrimum! ditissimum! sanctissimū! Summum & immortale Bonū meum? non, non fiet mi Deus, non fiet: jam nunc pro semper

renuntio omnibus alijs præterquam DEO meo, neque aliud peto cogitationum mearum, memoriæ & affectuum obiectum, quàm hoc Summum Bonum meum.

Valere mundanæ voluptates, valere delectationes sensuales, valeo quidquid non est magnus DEVS meus. Aliquando amavi vos (sed heu me quantum desipui! utinam non amâssem!) dum ignoravi quantum Bonum esset DEVS meus; nunc verò postquâ scio, quàm eximium Bonum sit Summum Bonum meum, ecce totum me ad illud converto. Ah! chara mea pulchritudo infinita, serò

Colloquium 11. 51

te cognovi, serò te amavi, fa-
teor; sed nunc saltem totum
me tibi dono, totum consecro,
obsecrans, ne me permittas es-
se meū aut alterius, sed solum-
modò tuum. O DEVS! utinam
cor omnium creaturarum ha-
berem ad faciendū superama-
bilissimæ Bonitati tuæ amoris
sacrificium! Tu Domine, qui
potes, sparge incendia charita-
tis tuæ supra totum Mundum,
ut omnes eo, quo decet, tui fla-
gant amore. Ad me quod at-
tinet, liberâ promptâque men-
te propono conformiter san-
ctissimæ tuæ voluntati, me vel-
le deinceps practicè confide-
rare has creaturas tuas, maxi-
me

mè sensu præditas, quasi opera
manuum tuarum, quasi radii
Solis nostri invisibilis, quasi
guttas immensi pelagi abscon-
ditorum bonorum tuorum,
quasi viles quisquilias & reli-
quias æternorum cæli bonorum
ad nos ab illa Paradisi aula de-
missas, quasi ad detinendas
tantisper bestias in hoc mundo
septo conclusas; ut modica il-
la pulchritudo & bonitas re-
bus hisce sensibilibus indica-
accendat desiderium meum
videndi, amandi & percipien-
di bona illa æterna, quæ sunt
in te DEO meo abscondita,
imò quæ tu ipse es, cui sit glo-
ria sempiterna. Amen.

P R A X I S

PRAXIS PER DIEM
ADHIBENDA.

Si uideris rem aliquam pulchritudine sua decoram, conuertens illicò considerationis oculum, fidei & naturalis rationis lumine animatum, ad **DEVM** tuum, presentem dic: O mi **DEVS**! si umbra tantillæ pulchritudinis ex commixtione paucorum colorum resultans in subiecto marcescente & malè redolente adeò delectat sensûsque afficit, quantum animæ spiritualis & æternum duraturæ afficiet pulchritudo consistens in diuinis Virtutû coloribus, quæ splendore suo & admirabili gratiâ ipsius.

ipsiusmet Gratia divina illi
 reddunt amabilem & o
 De gratam? Præterea (quod
 magis advertendum est) quod
 lis ac quanta erit in te; o Sum
 ma Pulchritudo & Fons omni
 pulchritudinis! sola illa &
 ra Pulchritudo? Tibi ergo
 mi Deus! sit gloria, tibi
 amor, tibi gaudium sit semp
 ternum. Amen.

Si cibum aliquem dulcem gustas, si delicatæ vocis sonum intencantandum percipis, dic: Hæc me! si delicatus cibi huius (quod una tantum ex innumeris delicatissimis creaturis est) sapor ad eò gratus accidit gustui, quod non fieret, si ornatum cibum dulce-

dulcedinem solus contineret?
& si dulcedo ciborum (quæ
qualitas solum accidentalis
est, rei paucis post diebus in
putredinem abituræ, quæque
porcis ac canibus communis
est) adeò bona ac suavis vide-
tur; ah anima mea! quinam,
sapores & suavitates ille erunt,
quos DEVS destillat in cor,
quod amat, quod virtutem,
gratiam, internas DEI visita-
tiones, imò DEVM ipsum per
gratiam & gloriam degustat?
Si vna solummodò vocula, si
sonus vnicus (qui denique exi-
guum quid aëris est, quique
exiguo artificio ab aperte ho-
minis ore, vel rostro volucris,
aut

aut agitatione fidium ex in
 stinis vel ære confectarū, al
 ve simili modo formatur) in
 rapit per aures animum, qu
 modo non rapiet animam
 Nam Angelosque Beatos De
 Felicitatis, Harmoniarum
 longè gratiorum jucundita
 quas non tantum pro se, sed
 pro Electis suis in se contin
 Ita est anima mea, ita est
 Virtutem ergò, ad cælum,
 DEVM contende.

Aspiciens Solem, dic: O
 DEVS! Ô verus Sol meus
 quã longè splendidior, am
 nior & pulchrior est facies tu
 quæ illuminat, vivificat & be
 tificat Paradisum! magis à
 omni

omnis creatura, quàm radij
isti à suo sole dependent. O
Sol meus! fac, ut semper tibi
per contemplationem & amo-
rem sim unitus, sicut radij isti
quoad Esse suum naturale huic
Soli sunt eonjuncti. Amen.

Si fortè aurum, argentum,
gemmas, opulentas vestes, palatia
& quidquid pretiosum sive divi-
tiarum nomine à mundo insignitur
(licet re ipsa & in substantiâ suâ
nihil vis terra & in nihilum suum
reditura sint) si inquam eiusmodi
pretiosa conspicis, confer illa cum
bonis supersaturalibus ac aeternis,
compara cum inestimabili valore
& pretio ipsius Esse divini, & ad-
verteens infinitam distantiam San-
ctâ

58 Praxis per diem adhib.

Etâ quadam impulsus nausea infid.
fastidio dic cum Seraphica avir
S. Ignatij Lojole anima: Eho rân
quàm sordet terra, dum C nis C
lum aspicio! O DEVS, quâ res,
indigna res est, terrena ista secm
aliâ, quàm contemptus cau nes
respicere, cum possim intue tion
amare, aspirare ad Cælum, qua
ad DEVM? hab

INDUSTRIA III

Petitionis.

Tertium, quod nos compellit
prorumpere in varios eff
Eius humilitatis propria, comp
sionis erga alios, orationis
Deum presentem. Et invocatio
Sanctorum, est, quod videamus
in
xi